

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/273/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316217845
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2316217845.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holič a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobkyne: G. P., nar. X.X.XXXX, bytom W., P. L..., zastúpenej AK: JUDr. Vladimír Sidor, so sídlom Hlohovec, Železničná 4/A, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o zaplatenie sumy 1.645,41 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 10Csp/143/2016-82 zo dňa 30. apríla 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom I. výroku v časti priznanej sumy 1.645,41 Eur p o t v r d z u j e a v časti priznaných úrokov z omeškania vrátane závislého výroku o náhrade trov konania (II. výrok) r u š í a vracia v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni 1.645,41 Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.645,41 Eur od 20.10.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II výrokom priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, ktorú sumu určenú samostatným uznesením je povinný zaplatiť žalovaný žalobkyni do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania.

2. Rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 3 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 457 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1, 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“), s poukazom aj na procesné ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že strany uzavreli zmluvu o úvere dňa 25. novembra 2011, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.500,- Eur. Žalobkyňa zmluvu podpísala 22.11.2011 a žalovaný 25.11.2011. V zmluve bola uvedená výška úrokovej sadzby 70 %, RPMN 65,69 %, výška splátky 85,15,-Eur, počet splátok 36, celková čiastka splatná dlžníkom 3.065,40,-Eur, odplata za poskytnuté služby 222,95 Eur, poskytnutá čiastka revolvingu 858,31 Eur, celková čiastka splatná dlžníkom pri poskytnutí revolvingu 2.043,60 Eur, predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu 56,09 %, ročná úroková sadzba revolvingu 58,44 %, odplata za poskytnuté služby 135,12,-Eur. Žalovaný v tomto konaní podal na arbitrážny súd žalobu o zaplatenie 1.105,28,-Eur s príslušenstvom proti žalobkyni v tomto konaní 1. júla 2016, ktorú zoberal späť. Žalobkyňa z titulu zaplatenia úveru žalobcovi zaplatila 4 003,72 Eur.

4. Okresný súd právne uzavrel, že žalobkyňa mala naliehavý právny záujem na určovacej žaloby podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Dlužník podpísal len žiadosť o poskytnutie úveru dňa 22.11.2011 a následne na to veriteľ vyplnil podstatné náležitosti zmluvy o úvere a doručil dlžníkovi oznámenie o schválení úveru, ktoré sa malo stať súčasťou zmluvy o úvere. V danom prípade zmluva o úvere nespĺňa náležitosti písomnej formy /§ 11 ods. 1/, z ktorého dôvodu okresný súd považoval zmluvu o úvere za neplatný právny úkon, keď na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihliada ex off. S ohľadom na uvedené sa ďalšími dôvodmi neplatnosti právneho úkonu sa okresný súd nezaoberal. Zmluvu o úvere považuje aj za bezúročnú a bez poplatkov jednak pre nedostatok písomnej formy, ďalej lebo v žiadosti nie je uvedená ročná úroková sadzba úrokov z omeškania a v zmluve je uvedená vo výške 9,25 %, v žiadosti nie je uvedená RPMN za úver a v zmluve je uvedená 65,69 %. Ďalej v zmluve je uvedená splátka vo výške 53,25 Eur a v oznámení veriteľa o schválení úveru je uvedená suma 89,65 Eur. V danom prípade Všeobecné zmluvné podmienky nie sú podpísané žalobkyňou. Dohodu o poskytnutí služieb považuje za neprijateľnú podmienku, lebo nebolo v konaní preukázané, že táto podmienka bola individuálne so žalobkyňou prejednaná a žalobkyňa bola nútená zaplatiť poplatok vo výške 222,95 Eur, o ktorú sumu žalovaný znížil z vyplateného úveru, takže žalobkyňi bol zo strany žalobcu vyplatený úver nie v dohodnutej výške 1.500,-Eur, ale 1.277,05 Eur. Účelom náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. k) je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a poplatky, čo mu umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a poplatky, teda odplatu veriteľovi. Uvedené nie je spôsobilá nahradiť prípadná amortizačná tabuľka. Eurokonformným výkladom by tak nebolo možné preklenúť nutnosť legislatívnej zmeny náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dohoda o poskytnutí služieb bola uzavretá v ten istý deň ako zmluva na jednom predpísanom tlačive, takže táto dohoda nebola individuálne dohodnutá. Dohoda má charakter formulára ako zmluva, pričom žalobkyňa ju podpisovala spolu so žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru. Nie je zrejmé, či žalobkyňa pochopila význam a zmysel dohody o poskytnutí služieb, ktoré úzko a bezprostredne súvisia so zmluvou a či jej boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie o jej obsahu. Predmetná dohoda o poskytnutí služieb obsahuje zmluvné podmienky, ktoré sú neprimerané, neprijateľné a žalovaný uplatnil pri uzavretí zmluvy obchodnú prax, ktorú možno považovať za nekalú. Žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 1.500,-Eur a žalobkyňa v zmysle zmluvy žalovanému zaplatila 4.003,72 Eur a poskytnutý revolvingový úver vo výške 858,31 Eur, teda spolu 2.358,31 Eur, medzi ktorými sumami je rozdiel v žalovanej sume vo výške 1.645,41 Eur, ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré musí žalovaný žalobkyňi zaplatiť. V rámci zmluvy žalobca so žalovaným uzavrel revolvingový úver, ktorého uzavretie bolo vopred vpísané do textu zmluvy. Predmetná zmluva nebola so žalobcom prejednaná, pričom žalobca ani nemal v úmysle revolvingovú zmluvu uzavrieť. Uzavretie tejto zmluvy bolo žalovaným mu vnútené predpísanou formou zmluvy. V tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/289/2014, z ktorého vyplýva, že vopred predpísaný text zmluvy predstavuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V časti úrokov z omeškania okresný súd zaviazal žalovaného žalobcovi zaplatiť 5 % ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka od nie tretieho dňa po doručení rozsudku žalovanému tak, ako to navrhla žalobkyňa, ale od nasledujúceho dňa po doručení žaloby, kedy sa žalovaný dozvedel o žalobe (dňa 19.12.2016) a mohol si splniť povinnosť na zaplatenie, keďže navrhnutý výrok je nevykonateľný.

5. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd tak, že úspešnej žalobkyňi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný v celom rozsahu a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že nesúhlasí so záverom, že zmluva nemá písomnú formu, čo je dôvodom jej neplatnosti. Žiadosť o úver obsiahnutá v bode 5 zmluvy je návrhom na uzavretie a schválenie úveru v bode 6 je prijatím návrhu, pričom podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluva môže byť uzavretá aj na samostatných vzájomne adresovaných listoch. Záver o bezúročnosti a bezpoplatnosti napáda z vecnej stránky, ale aj z toho, že takýto záver sa vylučuje so záverom o neplatnosti zmluvy, keď záver o bezúročnosti a bezpoplatnosti je možný len v prípade zmluvy, ktorá je platná, neobsahuje zákonom určené náležitosti. Právne posúdenie bezúročnosti a bezpoplatnosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o

spotrebiteľských úveroch je nesprávne s poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017. Nebol vykonaný dôkaz o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Okresný súd priznal úrok z omeškania aj za obdobie, za ktoré sa žalobkyňa žiadneho úroku z omeškania nikdy nedomáhal, prekročil žalobu.

7. Žalobkyňa odvolanie nepodala, k odvolaniu žalovaného sa vyjadrila uviedla, že považuje napadnutý rozsudok za vecne správny a žiada priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný sa k veci nevyjadril, na pojednávanie sa nedostavil, nepoprel tvrdenia uvedené v žalobe. Okresný súd správne dospel k záveru, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov pre absenciu písomnej formy, pretože žalobca prostredníctvom obchodného zástupcu vyplnil iba časť 5. zmluvy, pričom žalovaný pri prijatí návrhu do zmluvy uviedol iný údaj o výške RPMN a tiež v jednostrannom oznámení o schválení úveru dlžníkovi sú uvedené nové údaje, ktoré spotrebiteľ nemal pri podpise zmluvy k dispozícii. Prijatie návrhu žalovaným tak bolo vo svojej podstate odmietnutím, nakoľko obsahovala nielen zmeny, ale aj nové údaje, s ktorými už spotrebiteľ nemal možnosť prejaviť (ne)súhlas. Námietky žalovaného v tomto smere neobstoja s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/247/2017, rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6Co/10/2018, rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/359/2017. Súd prvej inštancie dospel k správne k záveru, pričom jeho názor má oporu aj vo vykonanom dokazovaní, ako to vyplýva z bodu 7 odôvodnenia rozsudku. Aj napriek existencii rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017, podľa ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, uvedené rozhodnutie nemôže nahrádzať nedostatky zmluvy vyhotovenej žalovaným s poukazom na § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

8. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase ich podaní pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie ma zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného je možné čiastočne priznať úspech, dospel k záveru, že odvolaniu je možné priznať čiastočný úspech, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie podľa § 387 CSP v časti sumy 1.645,41 Eur a pre jeho zrušenie v časti úroku z omeškania v zmysle § 389 ods. 1 písm. a), b) CSP.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobe vyhovel (suma 1.645,61 Eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.645,41 Eur od 20.10.2016 do zaplatenia a to s poukazom na odvolacie argumenty žalovaného.

11. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že pri vyhodnotení vykonaného dokazovania každého z vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach bolo v konaní dostatočným spôsobom preukázané, že návrh žalobkyne je v rozsahu požadovanej sumy 1.645,41 Eur dôvodný, i keď z iných dôvodov a na základe odlišného právneho posúdenia, keď podľa odvolacieho súdu je na daný prípad potrebné aplikovať ust. § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení k 30.11.2011. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie toto zákonné ustanovenie na danú vec neaplikoval, pričom to bolo pre posúdenie veci potrebné, odvolací súd v zmysle § 382 CSP vyzval strany, aby sa vyjadrili k novej aplikácii tohto ustanovenia.

12. Ku dňu vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu možnosť vyjadriť sa na výzvu podľa § 382 CSP využil žalovaný, ktorý uviedol, že zmluva o úvere má písomnú formu, je preukázateľne podpísaná. Náležitosť ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedenú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, je uvedená na lícnej strane žiadosti/zmluvy. Nie sú splnené podmienky pre určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

13. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení k 30.11.2011, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení k 30.11.2011, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení k 30.11.2011, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

16. Súd prvej inštancie vyhodnotil právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným za spotrebiteľský, na ktorý je potrebné aplikovať najmä Občiansky zákonník, zákon o spotrebiteľských úveroch.

17. U spotrebiteľských zmlúv treba dodržiavať všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv (§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka), ako aj osobitnú úpravu uvedenú v príslušných ustanoveniach zmluvných typov.

18. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, "profesionálne znalý podnikateľ" dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality.

19. Uzavretú zmluvu o úvere odvolací súd považuje taktiež za zmluvu spotrebiteľskú (tak ako to uzavrel správne aj súd prvej inštancie) a nespochybnil ani žalovaný. Žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úvery žalobkyni, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie úveru, teda poskytnutie finančných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem toho v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Z uvedeného potom vyplýva, že právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy ňou založený je nevyhnutné posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. A to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah posudzovať podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, zákonnej úpravy zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý § 9 ods. 1 vety prvej zákona o spotrebiteľských úveroch upravuje, že zmluva o úvere musí mať písomnú formu.

20. Odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení, že dňa 22.11.2011 žalobkyňa podpísala žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100042129, žalovaný dňa 25.11.2011 schválil žalobkyni revolvingový úver. Bod 5 zmluvy obsahuje údaje o požadovanom

revolvingovom úvere, podľa ktorého poskytnutá čiastka úveru bola vo výške 1.500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok /splatnosť- deň v mesiaci) 36/16. Mesačná splátka (vrátane úrokov) vo výške 85,15 Eur, celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.065,40 Eur, predpokladaná RPMN za úver 70,00 %, ročná úroková sadzba úveru: 70,00 %, priemerná RPMN za úver 45,66 %. Ďalej boli v zmluve uvedené údaje o poskytnutej čiastke revolvingu 858,31 Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 2.043,60 Eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 60,27 %, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 Eur. Bod 6 zmluvy obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere, podľa ktorého poskytnutá čiastka úveru bola vo výške 1.500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok /splatnosť- deň v mesiaci) 36,16. Mesačná splátka (vrátane úrokov) vo výške 85,15 Eur, celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.065,40 Eur, RPMN za úver 65,69 %, ročná úroková sadzba úveru: 70,00 %, priemerná RPMN za úver 45,66 %. Ďalej boli v zmluve uvedené údaje o poskytnutej čiastke revolvingu 858,31 Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 2.43,60 Eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 56,09 %, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 Eur, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9,25 %. V zmysle bodu 13 zmluvy veriteľ s dlžníkom uzatvoril zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane žiadosti/zmluvy). Zmluvné strany prehlasujú, že si žiadosť/zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali....Súčasťou zmluvy bola v článku 8 aj Dohoda o poskytnutí služby, pričom žalovaný sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť po splnení uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru. Služba bola dohodnutá za odplatu vo výške 222,95 Eur za poskytnutie služby odkladu splatnosti splátok úveru a vo výške: 135,12 Eur v prípade ak bude dlžníkovi poskytnutý revolving a bola splatná dňom uzavretia Dohody o poskytnutí služby.

21. Aj s poukazom na obsah spisu odvolací súd vychádzal z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, ktorý zistil (žalovaný ani v odvolaní nenamietal), že v zmysle predmetnej úverovej zmluvy bola žalobkyňi poskytnutá suma úveru 1.500,- Eur, suma poskytnutého revolvingu 858,31 Eur (spolu 2.358,31 Eur), že žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 4.003,72 Eur. Pričom rozdiel medzi reálne poskytnutým úverom a žalobkyňou splatenými čiastkami predstavuje žalovanú sumu 1.645,72 Eur, ktorej vyčíslenie nebolo žalovaným namietané (ani) v odvolaní.

22. Odvolací súd poukazuje na to, že zmluva je dvojstranný úkon, ktorý vzniká na základe vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle (spravidla) dvoch strán. Pri uzatváraní zmlúv v zásade platí zmluvná voľnosť. Zmluvná voľnosť sa týka jednak možnosti výberu určitého typu zmluvy a jednak tvorby obsahu. To znamená, že účastníci potenciálneho zmluvného vzťahu si tvoria obsah zmluvy sami. Obsah zmluvy však nesmie byť v rozpore s kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka <., pretože takéto dojednania by boli neplatné. Spravidla stačí k uzavretiu zmluvy konsenzus oboch účastníkov zmluvy. Tak je to u tzv. konsenzuálnych zmlúv (u vôľových úkonov). Niektoré zmluvy sú však v Občianskom zákonníku konštruované tak, že k platnosti zmluvy sa vyžaduje okrem konsenzu aj určitý reálny úkon. Ide o tzv. reálne zmluvy. Návrhom na uzavretie zmluvy (oferta) sa v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka rozumieme prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je adresovaný jednej alebo viacerým určitým (individuálne určeným) subjektom, ktorý je dostatočne určitý a z ktorého vyplýva vôľa navrhovateľa právneho úkonu byť ním viazaný v prípade jeho prijatia druhou zmluvnou stranou. Pre posúdenia okamihu vzniku zmluvy, resp. pre samotné jej uzavretie je veľmi dôležitý právny úkon prijatia návrhu zmluvy (akceptácia). Prijatím návrhu je včas urobený prejav vôle subjektu (akceptanta), ktorému bol návrh (oferta) určený, že súhlasí s návrhom zmluvy bez výhrad dodatkov obmedzení alebo iných zmien. Takýto úkon je účinný a vyvoláva právne následky okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s návrhom (teda i s jeho obsahom) dôjde navrhovateľovi (oferentovi). To je zároveň okamih, kedy možno hovoriť o tom, že zmluva bola uzavretá. Z uvedeného vyplýva, že na to, aby právny úkon prijatia návrhu sa stal perfektným: a/ musí byť urobený osobou, ktorej bol určený, b/ musí byť urobený včas, c/ nesmie obsahovať žiadne doplnky, obmedzenia, resp. výhrady či iné zmeny, d/ musí byť účinný a musí dôjsť navrhovateľovi. Zákon požaduje aktívne konanie subjektu. Mlčanie alebo nečinnosť sami osebe neznamenajú prijatie návrhu. Pokiaľ by jedna z uvedených podmienok (a/ - d/) nebola splnená, nemohlo by dôjsť k uzavretiu zmluvy. Je veľmi dôležité, aby akceptant, ktorý prijíma návrh neurobil vo svojom prejave zmeny, doplnky, dodatky, obmedzenia alebo výhrady, pretože takýto prejav by sa považoval za odmietnutie návrhu, a zároveň by to bol nový návrh, resp. protinávrh (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka <.). K uzavretiu zmluvy by v takom prípade mohlo dôjsť iba vtedy, ak by pôvodný navrhovateľ (pôvodne oferent, teraz akceptant) prijal nový návrh, ktorý mu zaslal pôvodný akceptant (teraz navrhovateľ právneho úkonu,

teda oferent) podľa presne určených pravidiel na prijatie návrhu. Aby bola zmluva uzavretá, musí byť úplná zhoda oboch strán v otázke obsahu zmluvy, resp. aj v jej jednotlivých častiach.

23. Aj odvolací súd tak ako aj okresný podrobil predmetnú spotrebiteľskú úverovú zmluvu kontrole za účelom zistenia, či obsahuje náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, konkrétne uvedené v § 9 ods. 2. Pričom zistil, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere obsahuje rozličné obsahové náležitosti žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere vyplnenej žalobkyňou dňa 22.11.2011 (body 1-5) a podpísanej žalovaným dňa 25.11.2011 (ktorý vyplnil bod 6), ktoré sa líšia v údajoch o RPMN úveru (bod 5 predpokladaná výška RPMN 70,00 %, bod 6 RPMN za úver 65,69 %) ako aj v údajoch predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (bod 5 vo výške 60,27 % a bod 6 vo výške 56,09 %). V prípade tejto náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno hovoriť o akceptácii návrhu zmluvy žalovaným ale o novom návrhu, ktorý mal byť žalobkyňou písomne prijatý alebo odmietnutý (§ 44 Občianskeho zákonníka). V konaní nebola preukázaná existencia dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov o výške RPMN pre úver a teda v dôsledku nedodržania obligatórnej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je táto neplatná v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka v uvedenej náležitosti. Preto sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch.

24. S poukazom na záver odvolacieho súdu v odseku 22 sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pričom žalobkyňa bola povinná ako dlžník žalovanému ako veriteľovi splatiť len sumu reálne poskytnutého úveru t.j. sumu, ktorá mu z titulu poskytnutého úveru skutočne pripísaná na účet. Pričom žalovaný prijal od žalobkyne titul úverovej zmluvy plnenie o 1.645,72 Eur prevyšujúce sumu reálnej poskytnutých úverov, na základe čoho žalovaný sumu 1.645,72 Eur prijal bez právneho dôvodu a o túto čiastku sa bezdôvodne obohatil na úrok žalobkyne. Preto okresný súd správne v zmysle § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka uložil žalovanému zaplatiť žalovanú sumu, ktorej vyčíslenie nebolo žalovaným spochybnené pred súdom prvej inštancie a ani odvolaním, pričom odvolací súd ohľadom vyčíslenia žalovanej sumy odkazuje na odsek 24.

25. Napriek poukazu žalovaného na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 odvolací súd vychádzal z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, preto odvolací súd napadnutý I. výrok v časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 1.645,72 Eur ako vecne správny v zmysle § 387 CSP potvrdil.

26. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

27. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

28. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je vymedzený čas plnenia, treba podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že obohatený je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie, a ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu; zročnosť pohľadávky nastane deň po doručení tejto žaloby žalovanému.

29. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobou doručenou okresnému súdu dňa 30.9.2016 sa žalobkyňa domáha voči žalovanému určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, určenia neplatnosti revolvingu, neplatnosti dohody o poskytnutí služby a zaplata sumy 358,07 Eur (predmetná žaloba bola doručená žalovanému dňa 17.10.2016). Uznesením č. k. 10Csp/143/2016-47 zo dňa 28.9.2017 (doručené žalovanému 23.10.2017) okresný súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňu sumu 1.645,72 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.645,41 Eur od tretieho dňa po doručení rozsudku žalovanému až do zaplata.

30. Podľa § 129 ods. 1 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje,

alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

31. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

32. Podľa § 218 ods. 1 Civilného sporového poriadku, obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku.

33. Podľa ustanovenia citovaného v odseku 37 účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie dňa 30.4.2018, výrok rozsudku súdu musí vždy byť presný a konkrétny, musí presne určovať práva a povinnosti strán. Výrok rozsudku sa vykonáva v exekučnom konaní a preto predpokladom pre vedenie exekučného konania je, aby práva a povinnosti boli v rozsudku určené presným a nepochybným spôsobom. Preto každé rozhodnutie súdu, aby bolo vykonateľné musí presne vymedzovať práva a povinnosti oboch strán sporu, presný rozsah a obsah plnenia strany sporu.

34. Podľa § 216 Civilného sporového poriadku, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (odsek 1). Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (odsek 2).

35. Súd (až na prípady uvedené v § 23 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku) nezačína konanie z vlastnej iniciatívy, ale na podnet strany a je zásadne vecou toho, kto navrhuje začatie konania, aby žalobu prispôbil po stránke formulačnej a obsahovej ustanoveniu § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Najdôležitejšou obsahovou náležitosťou žaloby je žalobný návrh (petit). V ňom žalobca uvádza, ako by podľa jeho želania mal súd rozhodnúť, resp. ako by mal znieť výrok jeho rozsudku a zároveň stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho, o čom a ako má rozhodnúť. Pretože v podstate ide o návrh súdneho výroku, kladie zákon na formuláciu petitu určité požiadavky, rešpektovaním ktorých sa zabezpečuje presnosť a určitosť výrokov rozsudkov. Civilný sporový poriadok vyžaduje, aby žalobcov návrh bol vyjadrený úplne presne a určito, zároveň zohľadňoval, že pri podaní žaloby, t. j. na začiatku procesu posudzovania skutkových a právnych okolností rozhodujúcich pre tú - ktorú vec, nemusí byť ešte známy ich celkový rozsah a dopad na prejednávajúcu vec; práve preto pripúšťal procesnú možnosť, aby žalobca za konania so súhlasom súdu spresnil žalobu a dokonca ju aj zmenil (§ 139 Civilného sporového poriadku). Uvedená možnosť nemení nič na povinnosti žalobcu vymedziť vždy petit žaloby spôsobom dostatočne presným, zrozumiteľným a určitým, umožňujúcim kedykoľvek v konaní jasnú orientáciu v tom, čo je predmetom konania. Ani vo vyššie spomenutých prípadoch, kedy žalobcovi určité dôvody subjektívnej alebo objektívnej povahy môžu spôsobovať ťažkosti pri formulovaní a obsahovom vymedzení žalobného návrhu, nemožno ustúpiť od požiadavky určitosti žalobného petitu, pretože ten je pre súd vždy rámcom rozhodovania, z ktorého nesmie vybočiť, a ktorý môže prekročiť len v taxatívne vymedzených prípadoch (§ 216 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Kedykoľvek v priebehu konania musí byť zrejme, o čom sa koná, teda čo je predmetom konania, ale v žiadnom prípade to nemôže byť určené až dodatočne výsledkami súdneho dokazovania.

36. Podľa odvolacieho súdu nemožno žalobcom uvedený petit v žalobe v časti požadovaného úroku z omeškania v zmysle uznesenia o zmene žaloby označené v odseku 35 považovať za presný a určitý (vykonateľný), tak aby súdne rozhodnutie bolo (z materiálneho hľadiska) vykonateľné a aby nastali právne účinky, ktoré žalobca sledoval podaním žaloby. Žalobcom formulovaný petit by sa nemohol pre svoju neurčitosť stať enunciatom súdneho rozhodnutia. Nepochybne tak žalobcom požadovaný petit trpí vadou neurčitosti, teda jednalo sa o neúplné podanie, tak ako to skonštatoval aj súd prvej inštancie 23 odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď mal za to, že je nevykonateľný. V takomto prípade bolo povinnosťou súdu prvej inštancie ex offo vyzvať žalobcu k odstráneniu väd žaloby (§ 129 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku), čo súd prvej inštancie opomenul, keďže dôsledne nevenoval pozornosť posúdeniu všeobecných náležitostí žaloby a nevykonal žiaden pokus o odstránenie zistenej vady, a nie preformulovaniu žalobného návrhu v časti úroku z omeškania tak, že za deň vzniku omeškania určil deň 20.10.2016 (hoci v bode 23 odôvodnenia napadnutého rozsudku uzavrel, že na zaplatenie úrokov z omeškania zaviazal žalovaného od nasledujúceho dňa po doručení žaloby, ktorá mu bola doručená dňa 19.12.2016).

37. Žalobným petitom vymedzuje žalobca pre súd rámec (hranice) jeho rozhodovania, ktorým je v našom civilnom procese viazaný; vyplýva to priamo z jeho podstaty, ako nástroja ochrany subjektívnych občianskych práv. Ak je vo sfére subjektívnych občianskych práv zásadne vecou nositeľov týchto práv, aby ich uplatňovali a dožadovali sa ochrany porušených či ohrozených práv, musí byť tiež zásadne ich vecou, aby vymedzili rozsah požadovanej ochrany. Len tak sa môže formovať dispozičný princíp civilného procesu, ktorého významným prejavom je i pravidlo o viazanosti súdu žalobným petitom. Z viazanosti súdu žalobným petitom vyplýva, že okrem zákonom vymedzených prípadov súd nemôže v sporovom konaní prekročiť návrhy strán a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú (tzv. zásada ne ultra petitum). Súd musí vždy rešpektovať predmet konania vymedzený žalobou, čo znamená že nemôže rozhodnúť nad rámec žalobného petitu, ale ani na základe iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobe. To však neplatí, pokiaľ ide o právne posúdenie veci, ktoré nie je obligatórnu náležitosťou žaloby a v prípade, že ho strana v žalobe uvedie, súd ním nie je viazaný v súlade so zásadou iura novit curia (súd pozná právo). Súd musí vždy dbať na to, aby výroková časť rozhodnutia bola formulovaná tak, aby bola jasná, stručná, výstižná a predovšetkým materiálne vykonateľná.

38. Ak je pravidlo o viazanosti súdu žalobným petitom plne opodstatnené, znamená to, že je predmet určenia žaloby žalobcom záväzný a má o ňom súd prvej inštancie meritórne rozhodnúť (samozrejme za predpokladu splnenia podmienky určitosti a zrozumiteľnosti petitu žaloby). Nielenže žaloba žalobkyne trpela vadou opísanou v bode 41, ale navyše súd prvej inštancie si svojvoľne „upravil“ žalobcom uvedený petit v časti požadovaného úroku z omeškania. Pokiaľ súd prvej inštancie vydal napadnutý rozsudok s takýmto petitom v časti úroku z omeškania, je odvolacia námietka žalovaného, že okresný súd priznal úrok z omeškania aj za obdobie, za ktoré sa žalobca žiadneho úroku z omeškania nikdy nedomáhal dôvodná, keď rozsudok vydaný v konaní je vo výroku o priznanom úroku z omeškania postihnutý tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považovaný za správny, nakoľko súd je povinný vychádzať zo žaloby, petit žaloby nemôže modifikovať.

39. Preto pokiaľ súd prvej inštancie rozhodol vo veci spôsobom uvedeným v časti požadovaného úroku z omeškania vo výroku napadnutého rozsudku, pričom sa dôsledne neriadil príslušnými zákonnými ustanoveniami a zákonným spôsobom nepostupoval podľa ustanovení § 132 ods. 1 v spojení s § 129 ods. 1, § 216 ods. 2 Civilného sporového poriadku účinného v čase konania pred súdom prvej inštancie, týmto nesprávnym procesným postupom v dôsledku nesplnenia procesných podmienok zaťažil konanie vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v časti požadovaného úroku zo meškania.

40. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti požadovaného úroku z omeškania vrátane závislého výroku o náhrade trov konania zrušil (§ 389 ods. 1 písm. a/, b/ Civilného sporového poriadku) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

41. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku), bude opätovne vec prejednať v časti požadovaného úroku z omeškania za stavu dodržania postupu opísaného vyššie, v ktorom odstráni procesné pochybenie a ktorého nedostatok spôsobil aj nutnosť čiastočného zrušenia jeho rozsudku, a to už podľa aktuálne účinného Civilného sporového poriadku (§ 129), teda vyzve žalobcu na opravu žaloby a podľa výsledku pokusu o opravu žaloby zvolí ďalší postup. Následne znova posúdiť žalobou uplatnený nárok na úrok z omeškania vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 Civilného sporového poriadku a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolací argument odvolateľa, tento posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť o zvyšnom predmete konania, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodniť.

42. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova rozhodne o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

43. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).